

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prečernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7.50, polletno Din 15.—
časopisno Din 30.—

Velika demokratska manifestacija v Ljubljani

Sijajno zborovanje zaupnikov ljubljanske oblasti — Zaupanje demokratskim voditeljem —
Demokratska misel čvrsto napreduje

Minulo nedeljo se je v Ljubljani vršil velik zbor zaupnikov ljubljanske oblasti. Nad vse pričakovane lepe udeležbe in najvnetejše razpoloženje sta pokazala, da se demokratska stranka širi v zadnji kotiček slovenske domovine in da njena

ideja svobode, enakosti in jugoslovanskega bratstva

osvaja bolj in bolj nova slovenska srca.

Izkazanih je bilo 816 zaupnikov, ki so prišli na zborovanje, in kar je najbolj hvale vredno, med njimi jih je bilo 682 z dežele. Poleg povabljenih zaupnikov so se zborovanja udeležili tudi najožji demokratski somišljeniki v Ljubljani, tako da je velika dvorana Narodnega doma bila do cela napolnjena. Vseh zborovalcev je bilo nad 1000.

Od vseučilišnega profesorja ali bivšega ministra preko višjega ali nižjega uradnika, obrtnika in kmetovalca do preprostega delavca, ki so bili zbrani v dvorani, si lahko opazil, kako duh prave zavezanosti družijo predstavnike najraznovrstnejših stanov v jugoslovanski demokratski stranki. S posebnim poudarkom in ponosom pa je treba poudariti dejstvo, da so jedro zborovalstva tvorili

zastopniki obrtniškega in kmetijskega stanu.

To so bile prave čvrste korenine z dežele, pravi predstavniki našega slovenskega rodu. Odiščna njihova udeležba je zopet enkrat netzpodbitno dokazala, kako prazne in lažnive so marnje klerikalcev in drugih šviga-švag, ki na vsa usta režejo, da demokratska stranka nima tal v širokih narodnih plasteh.

Ni čudno, da je našim nasprotnikom kar sapo zaprlo; kajti zbor zaupnikov je dokazal, da so take marnje zastoj: če demokratska stranka pred leti še ni bila tako razširjena na deželi, si je pa zdaj gotovo neprestanega napredovanja.

Kar pa demokratska stranka pridobi v teh časih, ko se od mežnarja do samostojnega generala, od klerikalnega tigra do radikalnih plačancev besno zaganja vanjo, to je gotovo

preizkušeno v čistem prepričanju.

Demokratska stranka ne kupuje duš, kakor to delajo radikalni agenti; demokratska stranka ne sicerl z avtonomijo,

kakor so to storili klerikalni tigri, ki so z omogočenjem radikalne vlade sokrivi kuluka in povečanih davkov; demokratska stranka ne pozna dvorezne politike, kakor se je poslužujejo samostojni generali, ki bi radi bili «napredni», a se istočasno vežejo z ljubljanskimi frakarji in radikalnimi plačanci.

Demokratska stranka vztraja do zadnjega na svojem programu, ki se v kratkem glasi: «En jugoslovanski narod, en vladar, ena država od Triglava do Vardarja, v njej pa svoboda, enakopravnost vseh stanov in jugoslovansko bratstvo!»

Toda povrnimo se k samemu poteku velikega zborovanja. Z gromovitim pozdravljanjem vseh prisotnih je točno ob 11. dopoldne otvoril zbor

DR. GREGOR ŽERJAV.

Več minut trajajoče ovacije temu neustrašenemu demokratskemu prvoboritelju so takoj ob početku tolmačile neomejeno zaupanje njemu kot voditelju in njegovim tovarišem. Ko je vihar pozdravljanja ponehal, je dr. Žerjav v prisrčnem nagovoru pozdravil vse zborovalce. Ugotovil je nad vse častno hdeležbo zaupnikov iz Notranjske z vrhmi Logatčani na čelu, zahvalil se čvrstim Gorenjcem, katerim je prednjačilo 30 zaupnikov iz Kranja, in pobodril Dolenjce, ki se bolj in bolj priključujejo demokratskemu taboru.

V nadaljnjem govoru je pojasnil borbo demokratske stranke v Sloveniji, kjer je

prava prvoboriteljica za napredek

v svobodnem jugoslovanskem duhu. Ona je glavna nasprotnica klerikalizma, čigar voditelji vklepajo v verige nazadnjaštva in neodkritosrčnega podložništva še obilo nezavednih zaslepijencev. Toda ljudstvo prihaja do pravega spoznanja; po lanskih lažnivih obljubah se mu odpirajo oči in začena uvidevati, da je demokratska ideja edino pravilna in dosledna. Klerikalizem bil že davno na tleh, toda

nesloga slovenskih naprednih elementov

mu je glavna opora. Vodstvo demokratske stranke se je doslej neprestano trudilo, da doseže skupno napredno fronto proti pogubnemu klerikalizmu.

A kaj je dobila v odgovor? Par samostojnih vodij, par užaljenih demokratskih uskokov in par narodnih socialistov se je pod okriljem radikalne stranke združilo v zaplotništvo — ne proti klerikalcem, marveč proti demokratski stranki.

Ljudska sodba že kaže,

da se puščice, streljane v hrbet demokratski stranki, odbijajo nazaj na užaljenca, ki izgubljajo po vrsti svoje bojovnike. Demokratska stranka pa se množi, osvaja vsakega pravega naprednjaka in se bliža zmagi.

Viharno odobravanje, ki je sledilo doktor Žerjavovemu nagovoru, je pokazalo, da njegove besede padajo na prava tla. Za njim je predsednik mariborske obkrajne organizacije JDS dr. Fran Lipoid na kratko sporočil pozdrave štajerskih demokratov, nakar je

DR. ALBERT KRAMER,

bivši minister in sedanj direktor «Jutra», sprejet z viharnimi pozdravi, podal obsežno politično poročilo, iz katerega povzamemo v kratkem:

Positiven uspeh, ki so ga dosegli slovenski klerikalci in Radić, je bilo omogočenje srbske plemenske premoči. Po krivdi Radića in dr. Korošca se je utrdila radikalna vlada, ki s svojimi metodami in svojo prakso zadržuje ves naš notranji razvoj in povzroča v širokih množicah globoko razočaranje. Jugoslovanska koncepcija ne dopušča, da se vodi država le od pripadnikov enega plemena. Velesrstvo se odklanja; odklanjajo ga tudi najboljši srbski sinovi.

V svojem nadaljnjem govoru razpravlja govornik o snovanju opozicijskega bloka proti radikalni vladi, o neuspehih klerikalne politike, o akciji za napredno fronto in izjavlja h koncu, da je JDS tudi v bodoče pripravljena storiti vse, da pride končno do edinstvenega nastopa vseh naprednih sil. Vendar se

demokratska stranka nikomur ne vsiljuje.

Čuti se dovolj močno, da postaja zbirališče vseh iskrenih Jugoslovancev. Naše časopisje je danes velesila, ki dela našo fronto nepremagljivo. Mi yemo, da brez

demokratske stranke ni najrednega bloka v Sloveniji. Govor dr. Kramerja je bil sprejet z burnim odobravanjem.

Na zboru je govorilo še več govornikov, med katerimi je bil posebno simpatično pozdravljen

POSLANEC JOSIP REISNER.

Zbor mu je izrekel popolno zaupanje z bodrilom, da vztraja na svojem mestu in pri neumornem delu za svoje volilce.

Hvale vredno je, da so se k besedi vneto priglašali podeželski delegati, predvsem zaupnik Polak iz Žirov, ki je ena najčvrstejših demokratskih postojank, ter zaupnik Ravnik z Jesenic, ki je zastopal tamošnje zavedno narodno delavstvo. Le žal, da je tako naglo potekal čas. Kot zadnji govornik je nastopil dr. Dinko Puc, posle vodeči podpredsednik.

Po prečitaniu resolucij so se morale izvršiti še

volitve novega strankinega načelstva in izvršilnega odbora.

Na predlog prof. Seidla iz Novega mesta je bil ob gromovitem navdušenju postavljen za zopetnega načelnika stranke doktor Gregor Žerjav, ki je obljubil, da bo kakor doslej tudi nadalje posvetil vse svoje sile napredku stranke. Po končanih volitvah je dr. Žerjav zaključil zborovanje, ki se je končalo z mogočno himno «Hej Slovani».

Nato so se zborovalci v impozantni povorki podali pred «Kazino». Po obedu so se tekom popoldanskih ur zopet sestali v restavraciji Kazine, kjer se je med vznemirjenim menjavanjem napitnic razvilo pravo bratsko razpoloženje. Z bodrilom na neumorno delo za napredek in zmago demokratske stranke je končno dr. Žerjav zaključil krasni sestanek, nakar so se zaupniki podali na viak, nesoč s seboj novega ognja in novih zrn za brazde demokratske stranke na slovenskih tleh.

RESOLUCIJE.

V obširnih resolucijah, ki so bile sprejete soglasno, se obsaja, da je vlada sklenila sporazum, ne da bi zaslžala mišljenje narodne skupščine. Nadalje se poudarja, da je JDS v Sloveniji jedro, krog katerega se morejo vsi nacionalci in napredni elementi brez razlike stanu politično organizirati. Zbor izreka zaupanje in zalivalo staremu načelstvu, zlasti njega predsedniku dr. Žerjavu.

Posebne omembe vredna je gospodarska resolucija, ki zahteva ustanovitev Gospodarskega sveta (v zmislu čl. 44. ustave). Narodni skupščini naj se nenačdoma predloži zakon o popolnem izenačenju direktnih davkov; dokler se ta zakon ne izvede, naj se odpravi 30odstotno linearno povišanje direktnih davkov in naj se direktni davki kontingentirajo po davčnih pokrajinah, da se s tem izloči občutek nenakomernih obremenitev med narodom. Samoupravam naj se zagotovi finančna samostojnost s tem, da se jim dodeli realni davki, do izenačenja davčnih sistemov pa zlasti oni davki, ki obstoje le v dotičnih pokrajinah. V zakonu o taksah naj se popravi pogreški in odpravi pretiranost. Kučeti naj se popolnoma odpravi. Misel, da se osnujejo z državno pomočjo zavodi za kredit obrtnikom in kmetom, se pozdravlja.

Naslednja resolucija zahteva rešitev invalidskega vprašanja v zmislu zakonskega načrta, ki ga je predložil dne 1. decembra 1922. skupščini tedanji minister za socialno politiko dr. Žerjav. Istotako naj se vprašanje agrarne reforme ne zavlačuje. Reši naj se vprašanje vojnih posojil, pri čemer se mora na vsak način ozirati na nedolžno prizadete zavode, ustanove in mladoletnike. Potrebna je tudi likvidacija vojnih škod, rekvizicij in datatev v prečanskih krajih.

Resolucija v korist javnih nameščencev zahteva revizijo zakona o civilnih urad-

nikih in ostalih državnih nameščencih. Zahteva se, da se v imenovanem zakonu uvedene temeljne plače s različnimi nemudoma izplačajo, računši od 1. oktobra 1923., kakor velja v čl. 249. istega zakona.

S posebnim zakonom naj se uvedejo stroge mere proti zlorabi javne oblasti v strankarske ali koruptivne svrhe. Uvede naj se stroga kazen za take zlorabe. S tem zakonom naj se odredi tudi stroga kazen za zlorabo vere (v zmislu čl. 12. ustave).

Zbor zaupnikov JDS ugovarja razpustu ministrstva za socialno politiko. V socialno-zavarovalnih zavodih naj se štedi in naj se zmanjšajo režije.

Končno protestira zbor zaupnikov JDS proti mešanju vlade v samoupravo Kmetijske družbe, ki jo skuša umetno spraviti v klerikalne roke. Občni zbor Kmetijske družbe naj se nemudoma skliče.

POROČILO TAJNIŠTVA JDS

je podal še v soboto na predsestanku delegatov JDS strankin tajnik dr. Rape. Iz obširnega poročila je razvidno vse ogromno delo v minulem poslovnem letu.

Iz obširnega poročila objavljamo le, da se je začel kaj živahno gibati tudi strokovni delavski odsek «Unija». Kmetijski odsek, ki se je osnoval, bo mnogo doprinesel do konsolidacije razmer med naprednjaki. Posebno je omeniti še prosvetno delo JDS. Zveza kulturnih društev nam je nudila svojo pomoč s tem, da je preskrbovala predavatelje. Skupno se je vršilo 45 predavanj.

Kdor je bil na predsestanku in na nedeljskem zborovanju, se je mogel prepričati, da je demokratska stranka zavzela v Sloveniji velik razmah in da je njen program vsestransko delovanje za ljudstvo. Bodočnost nam bo prinesla še trde boje, katerih pa se ne smemo strašiti. Discipliniranost in požrtvovalnost ter skupen nastop vseh naprednjakov, in bodočnost je naša!

ZORANA:

Žaloigra prevaranik

(VI. nadaljevanje.)

«Ne verjameš,» mu je odgovorila.

Jolanda je pisala Lidiji še pismo, v katerem ji je naznanjala, da je prišel Alfred ter da jo že željno pričakuje.

Nato se je spravila k počitku. Toda zatisniti oči ni mogla še dolgo, dolgo v noč.

Ob treh ponoči je prišel njen mož domov popolnoma pijan.

Spoznala je, da je še najbolje, ako se izogne njegovemu nagovarjanju, zato je takoj zatisnila oči ter se delala spečo.

Egon je sicer ni skušal motiti, ker je bil tako vinjen, da se ni zavedal, ali je doma ali na cesti. Menda je mislil, da je na cesti, ker ga je zjutraj našla Jolanda z raztegnjenimi rokami ležečega sredi sobe.

Ni se ga doteknila, niti poskušala ga spraviti v posteljo. Pustila ga je ležati ter odšla iz sobe.

Bilo ji je pri srcu vedno tesneje. Včeraj je tako skrivala pred Alfredom usodo svojega življenja in danes naj bi prišel, videl njenega moža v tem stanju.

Da bi se ponižala spregovoriti ona prva in bi ga prosila, naj se poboljša? Bi li dosegla uspeh? Morda. Poskusi pač lahko. Težak je bil korak, a se je vendar odločila zanj.

Po obedu je vstopila v saloon. Egon je sedel v fotelju, čital časopis in pušil smučke. Ni se niti premaknil, ko je žena vstopila v sobo.

«Egon,» je poklicala.

«Kaj hočeš?» jo je vprašal z rezkim glasom.

«Alfred je prišel včeraj; enako tudi Emil. Oba sta tukaj.»

«In kaj hočeta od mene?»

«Ona dva mčesar, toda jaz.»

Ostro jo je pogledal.

«Ti?»

«Da. Prosila bi te nekaj.»

«No, na dan z besedo!»

«Moja prošnja je kratka, če bo tako hitro uslišana.»

«Ne delaj mi nepotrebnih uvodov! Govori vendar!»

«Mučno mi je. Zavolja Alfreda, Emila, mojih sester, da ne izvedo za najine razmere. Zavoljo mojih staršev. Te rotim: spremeni to ostudno življenje.»

Egon se je rogajoče zasmejal in rekel:

«Žalosti me, da še sedaj ne poznaš tistega, ki me dan za dnem peha v globokejšo blato.»

«Kdo je ta?»

«Tisti, ki najbolj nedolžno vprašuje.»

«Jaz?»

«Da!»

«Egon!» je glasno viknila.

«Le hlini se, hlinavka! Zagovarjaj se, ako se moreš!»

«Da, morem se, kadarkoli hočem, posebno če me dolžiš nekrivih dejanj.»

«Mar si sposobna tajiti resnico?»

«Jaz tajim laži!»

«Jolanda!»

«Ne glej me tako grozno. Nimam nikakega strahu pred teboj.»

«Varuj se!»

«Tebe ne! Povej mi, s čim te pogrezam jaz v to nizkotno življenje. Morda s tem, da trpim že eno leto ob tvoji strani, ali s tem, da samotarim cele dneve sama, bdim po cele noči in zraven tega še vse tako gladko zakrivam svetu.»

«Koga to kaj brigal!»

«O, drugih prav nič, naše ljudi pač. Včeraj n. pr., ko je vprašal Alfred po tebi, sem te morala izgovoriti, da se nahajaš v Mari-horu po opravkih. In tako si moram večkrat

Politični pregled

Več dogodkov smo imeli zadnje dneve pri nas, ki zanimajo najširšo javnost. Prvi tak dogodek je

shod zaupnikov JDS ljubljanske oblasti,

ki se je vršil preteklo nedeljo v ljubljanskem Narodnem domu in je imel naravnost sijajen uspeh, kakršnega nasprotniki demokratov gotovo niso pričakovali. O shodu poročamo več na uvodnem mestu.

Vsa naša notranja politika doživlja že precej dolgo težko krizo. Radikalci vedno bolj uvidevajo, da jim ni več sojeno dolgo življenje, ker je nenaravno, da v taki državi, kot je Jugoslavija, vlada samo ena stranka, ki je še v manjšini. Zato

se Pašičeva vlada maže.

Kriza se postruje s sporom med radikalno vlado in kraljem. Radikalci bi radi odvzeli kralju vse pravice, tako da bi oni sami vladali po svoji mili volji, kar pa ne odgovarja zakonom in ustavi. Kralj ne more dovoliti tega, da bi se vladalo proti zakonom in je izrazil svojo nejevoljo, ko je izšel v vladinem glasilu »Samouprava« članek, v katerem se zastopa mišljenje, da kralj ne bi smel občevati s politiki iz opozicije, temveč samo s politiki vladne stranke. To je prišlo radi tega, ker je kralj sprejel v celourni avdienci voditelja demokratov Davidovića, ki jo kralja dobro in temeljito informiral o razmerah v državi.

Medtem se pa opozicijske stranke še vedno dogovarjajo o skupnem nastopu proti vladi. Ta pogajanja vodijo demokrati, ki so središče, okrog katerega se zbira

opozicijski blok.

Sicer se danes še ne vé, ali se bo ta blok resnično oživil, vendar je gotovo: brez demokratov je taka združitev nemogoča. Klerikalci bodo morali pač v marsičem odnehati, ako gredo v resnici in odkritosrčno za tem, da se zruši sedanja

slaba vlada. Demokrati ne bodo nikdar privolili v razkosanje države, v kateri mora biti en kralj, ena država, en narod in en parlament. To je stališče demokratske stranke, od katerega ne more in noče nikdar odnehati, in to stališče bodo morale priznati in sprejeti za svoje vse stranke, ki danes še zagovarjajo razdelitev države na več manjših delov. Na temelju vidovdanske ustave se dajo vse razmere v državi lepo urediti in popraviti vse napake, ki jih sedaj še delajo radikalci. Zato ni treba menjati ustave, temveč je potrebna samo vlada, sestavljena iz sposobnih in poštenih ljudi.

Naš ministrski predsednik Pašič in minister zunanjih zadev sta podpisala v Rimu pogodbo o sporazumu med Italijo in Jugoslavijo.

ki jo nikakor ne moremo odobravati; vendar imamo eno korist od tega, da prenehajo vsi spori in dobimo časa za naš nemoten notranji razvoj. Sicer Italijanom ni preveč zaupati, ker ti ne držijo radi besede, ampak sedaj so tudi Italijani potrebni miru, morda še bolj kot mi.

Rusija se pa nahaja v pravi mrzlici po Leninovi smrti.

ker je bilo težko najti pravega naslednika za umrlega Lenina. Končno se je vendar eden našel in tega so izvolili, namreč Rikova, osebnega prijatelja pokojnega Lenina. Prave sloge pa ni več med boljševiskim voditelji, od katerih gredo eni za tem, da se Rusija reorganizira na temeljih sodobne demokracije, drugi bi pa hoteli, da bi ostalo vse pri sedanjem, oziroma, da bi se še to poslabšalo. V Rusiji vre, ker je vedno več takih ljudi, ki bi hoteli iti s človeštvom naprej in ki so pripravljeni odstopiti ob boljševiskih načelnov vladanja, ki se je pokazalo kot zelo slabo. Rusko ljudstvo je silno trpelo in še trpi pod na-

sljem, Nastitja mora biti konec. Upati je, da se to kmalu doseže, posebno sedaj, ko hočejo skoro vse evropske države obnoviti redne odnose z Rusijo. Anglija je že izjavila, da to stori, Italija tudi, in kmalu bomo storili to tudi mi. Rusija je sicer še vedno velika uganka, all gotovo je: nastopila je pot k zboljšanju razmer.

Iz Amerike je prišla žalostna vest:

umrl je Wilson,

ki je bil za časa svetovne vojne predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike. Bil je pošten, človekoljuben in pravico-ljuben človek, kakršnih je malo na svetu. Posebno Jugoslovani mu bomo vedno hvaležni, ker on je bil naš največji prijatelj in je marsikaj storil za nas. Ves svet stoji pod vtisom njegove smrti, naš kralj in vlada sta poslala pokojnikovi vdovi so-žalno brzojavko. Naj v miru počiva ta slavni mož!

Dopisi

ŠIŠKA. Na svečnico je priredila Narodna čitalnica v Spodnji Šiški »Vodnikovo besedo«. Društveni tajnik g. Herbst nam je z lepim nagovorom otvoril večer, v katerem je očrtal delovanje velikega Šiškarja Valentina Vodnika. Čitalniški pevski zbor je odpel nekaj pesmic prav dobro. Nastopila sta kot solista gg. Burja in Berlot, ki sta žela po vsaki odpeti pesmici obilo pohvale in priznanja. Pri klavirju je bil g. profesor dr. Kozina, za kar se mu najprizrcneje zahvaljujemo, kajti točka solo-petje je bila krona večera. Član gledališkega odra Narodne čitalnice pa so uprizorili Milčinskega narodno igro »Volkašin«. Režija igre je bila v dobrih rokah in so se igralci potrudili podati vse najboljše, kar jim je v splošnem z malimi izjemami uspelo. Smeha je bilo dovolj. Čitalničarji so s tem večerom zopet pokazali, kaj znajo. Dvorana je bila nabito polna naprednih šiškarjev. Pri prireditvi je pridno igral salonski orkester Zveze jugoslovanskih železničarjev. Š i š k a r.

kaj izmišljevati, da te zakrivam. Že posli v hiši me pomilujejo.»

Egona so te besede nekoliko genile in dejal ji je z opravičujočim naglasom:

«In vendar si sama kriva.»

«Toda, kaj sem zakrivila? Ravnala sem s teboj popolnoma po predpisih zakonske žene. Pazila sem, da sem kadarkoli mi je bilo mogoče, ustregla tvoji želji. Prenašala sem mirno vsa tvoja neutemeljena obrekovanja. Nemara sem se pregrešila, ker sem ti vrgla v naročje svoje življenje, ki ga sedaj moriš.»

«Tako si hotela sama. Ljubil sem te v začetku kakor neprecenljiv zaklad. Vse bi storil zate. Naj sem se nahajal na cesti ali v službi, vedno si mi bila v mislih ti. Z nestrpnostjo sem pričakoval, kdaj pride ona srečna ura, da te zopet vidim in objamem. In kaj sem prejemal za to? Kakšna povračila? Ti si ostajala napram meni mrzla. Bolj ko sem si prizadeval, pridobiti te popolnoma zase, bolj me je odbijala tvoja hladnokrvnost. In ko sem videl, da je ves moj trud brezuspešen, da sem izčrpal vse moje občutke v nič, prenehal sem biti človek.»

«To ni nič drugega,» je odgovorila, «nego odlomek romana, katerega si mi po svoje zaokrožil.»

«Ti trdiš, da te jaz preslepljam?»

«Da!»

«Dobro! Ali jamčim ti, da boš te besede še bridko obžalovala.»

«Nimam jih za kaj.»

«Kača strupena. Govorila si mi eno, v srcu mislila drugo. Nikdar me nisi ljubila.»

«Nikdar! Pa vkljub temu te nisem varala. Kar sem ti govorila, je bilo vse resnica. Ali vendar ne moreš trdit, da bi kdaj izustila besedico »ljubim te!«

«Nisi je. Seveda ne. Izpeljala si vse tako zvito, da sploh nisem mogel spoznati tvojih misli. Celu toliko si se vzdržala, da mi nisi lagala, da me ljubiš. Samo zato, da imaš danes boljšo podlago za izgovore, češ, ravnala sem tedaj tako premišljeno, da mi danes sploh ne moreš nič očitati. Hinavka!»

«Bodiva si odkritosrčna! Ali si me res kdaj ljubil?»

«Da, to sem ti že prej povedal. Rad sem te imel.»

«Lažnivec! Bila sem ti vedno toliko kakor vsaka tujka. Ljubezni do mene nisi poznal nikdar! Danes še ne vem pravega vzroka. Vsi znaki kažejo, da sem postala žrtev tvojega egoizma.»

Sedaj, ko mu je zabrusila resnico v obraz, se je čutil popolnoma strtega. Vsa kri

mu je šinila v glavo. Toda on ni hotel ostati premaganec. Ostro jo je premeril:

«Ce misliš, da se bom radi tvojega ne baš razveseljivega modrovanja poboljšal, potem se zelo varaš.»

«Torej mi nočeš uslišati prošnje?»

«Ne! Pil in ponočeval bom še nadalje. Saj sem primoran pri taki ženi.»

«Na ta način bi prav lahko postala prav taka, kakor me ti opisuješ. Pa zavoljo same sebe nočem. Še enkrat te vprašam: Ali bo tega ponočevanja konec?»

«Tako ne!»

«Dobro. Napravim ga jaz sama, in sicer v kratkem.» Ne da bi se ozrla nanj, je odšla iz sobe.

Egon je še nekoliko časa gledal za njo, potem je vzel zopet časopise v roko, pušil dalje smotko za smotko in v protest vsega žvižgal, da je odmevalo po-celi sobi.

Nasprotno se je godilo z njo. Ona je začela sedaj vso stvar trezno razmišljati. Že docela je sklenila, da se loči od njega. Kljub temu se ni hotela prenagliiti, temveč je sklenila počakati Lidijo ter se z njo o tem posvetovati . . .

V osmih dneh je prišla Lidija. Veselo je bilo njuno svidenje, ali žalostno je sprejela Lidija Jolandine novice.

JARSE PRI MENGŠU. V noči od 20. na 21. minulega meseca je neki zlobnež s puško prestrelil tri okna v mlinu g. A. Zajca, posestnika v Zg. Jaršah. Kdo in zakaj je to storil, še ni znano. Splošno se sumi, da je streljal neki klerikalni možak iz sovraštva, ker se omenjenega posestnika noče prijeti črna barva, s katero so namazani skoro vsi tukajšnji občani. Ta dogodek je dal povod orožnikom iz Domžal, da so tukajšnjim občanom zaplenili več nedolžnih pihalnikov, katerih ni imel nihče skritih. Tukaj vlada splošno mišljenje, da se sme imeti te vrste puška pri hiši. Če je pa po zakonu dovoljeno odvzeti tudi te puške, nimamo nič proti temu. Da se nam pa pošilja od sodnije nalog kazni 50 Din, to mislimo, da ni povsem pravično, saj je vsak prizadet dovolj kaznovan in oškodovan že s tem, da mu je bila brezplačno odvzeta puška. — Pipec.

DOLNJI LOGATEC. V nedeljo 27. januarja smo imeli pri nas zelo lepo predavanje, ki ga je podal g. dr. Urbanc. V tukajšnji ljudski šoli se je nato vršil na poziv g. Rudolfa Hamerlitzja sestanek vseh davkoplačevalcev (brez razlike strank). Temu sestanku je prisostvoval tudi neki finančni svetnik, poslan iz Ljubljane, da pojasni davkoplačevalcem razne davčne zadeve. Jako neumestno se je izražal g. Hamerlitz. Izgledalo je, da smo prišli protestirat proti davkom, njemu samemu previsoko odmerjenim. Poudarjal je, da so štirje njegovi somišljeniki in sosedje, ki so večji posestniki nego on, plačali enajstkratno manjše davke. Malo je manjkalo, da si ni g. svetnik imen teh štirih davkoplačevalcev zabeležil, da bi jih še naknadno obdavčilo. In ta gospod Hamerlitz je izvoljen kot cenilec v davčno komisijo, da štiti interese svojih sovaščanov! Bog nas varuj pred takimi cenilci. Končno je zašel g. Hamerlitz popolnoma na politično polje. Udrihal je po Srbih, češ, oni so vsega tega krivi. Naše vojake da mučijo po Macedoniji, izposlovali da so nam kuluk, ta grdi kuluk, že sama beseda kuluk je nekaj grdega. Srbi da nas imenujejo avstrijakante. Nekaj stavkov nato pa je omenil, kako se je

obrnil v davčnih zadevah v Ljubljano na cesarsko-kraljevi «Steueramt». Čudno torej ni, da takim elementom pravijo Srbi avstrijakanti; saj ti niti po šestih letih obstoja Jugoslavije ne vedo, da v naši državi ne obstoja več c.-kr. «Steueramt». Na njegovo udrihanje po Srbih so njegovi somišljeniki odgovarjali z ušivci, bratožrci itd. G. Hamerlitz naj prihodnjič rajši razloži, kdo je pravi krivec teh neznošnih davkov. Naše dobro, a nezavedno slovensko ljudstvo je poslalo v Beograd 21 tigrov, ki se za davkoplačevalce niso popolnoma nič brigali, pač pa so v zameno za obljubljeno avtonomijo izposlovali kuluk.

GORNJI LOGATEC. Naša krajevna politična organizacija JDS je bila na nedeljskem zboru zaupnikov v Ljubljani častno zastopana, ker je poslala na zbor 12 zaupnikov. Zborovanje ostane vsem udeležencem v najboljšem spominu in jim bo dalo nove pobude za vztrajno politično udejstvovanje na podlagi zmagovitih idej jugoslovanske demokracije. — Plesni venček domačega «Sokola» na Svečnico je uspel izvrstno v moralnem in gmotnem oziru. Tudi pri tej prireditvi se je izkazala nujna potreba po lastnem Sokolskem domu, ker je mnogo prijateljev Sokolstva vsled pomanjkanja prostora moralo ostati zunaj. Častna je bila udeležba iz Dolnjega Logatca. Vsem, ki so na katerikoli način storili svojo sokolsko dolžnost, prisrčna hvala! — Občni zbor logaške «Orjune» se vrši v nedeljo dne 10. t. m. ob štirih popoldne v gostilni g. Ivana Riharja v Gornjem Logatcu z običajnim dnevnim redom. Za člane udeležba obvezna.

OSELICA. Dne 1. februarja se je pri nas vršila volitev župana. Izvoljen je bil g. Janko Jezeršek, posestnik na Fužinah, ki je vseskozi demokratičen in narodnozaveden mož. Nikakor ne dvomimo, da bo tak ostal tudi nadalje in mu pri bodočem delu želimo kar največ uspeha. Zdravo!

VINICE PRI SODRAŽICI. Na svečnico 2. t. m. je imelo prostovoljno gasilno društvo za podobčino Vinice svojo predpustno prireditev v gostilni pri «Grudnu». Obisk okoli-

skih društev je bil zadovoljiv in je prireditev v gmotnem in moralnem oziru dobro izpadla. Zahvaljujemo se vsem posetnikom naše prireditve kakor tudi članstvu za sodelovanje in požitvovnost. Zabava je potekala vsestransko zadovoljivo in videli smo, da znajo biti tudi naši soobčani zelo zabavni in iznajdljivi. Kot dokaz dobre volje podamo kratki verzificirani govor, ki ga je g. tajnik govoril občinstvu, ki mu je pozorno sledilo in obenem občudovalo velikega avtorja Franceljna:

Pozdravljeni nam, gostje mili,
ki semkaj ste se potrudili.
Z obrazov vaših berem želje,
da z nami živite veselite.

Zakaj smo semkaj vas vabli,
to menda ste že uganili:
nam treba vas in vam pa nas,
pomoč potrebna je vsak čas.

Pomagat gremo, kadar treba,
naj pride ogenj ali strela
in pride ura naj pogreba,
se udeležimo, seveda!

Če kliče glas v deveto vas,
gotovo pridemo do vas.
Dolžnost nam ta je častna, sveta
do bližnjega so srca vneta.

Imamo prošenj več do vas,
ki zdaj ste počastili nas:
Ljubezen nas naj veže tukaj,
občane in sosede skupaj.

Srce naj bo požrtvovno!
Poglejte našo vi brizgalno:
če napolnite jo do vrha,
kako visoko žene mrha!
Mož osem krepkih se upre,
brizgalna dela že in gre!

Tako je, gostje mi predragi,
pomoč potrebna vsaki stvari.
Vas prosi društvo tukaj zbrano,
vas kliče na pomoč vdano:
če ne podpremo z darom svojim,
bo v škodo in pa v kvar obojim!

«Ali ni nobenega pota, ki bi vaju privedel do sporazumljenja?» jo je skrbeče vprašala Lidija.

«Ne!» je žalostno odkimala ta. «Prosila sem ga, pa se je mojim prošnjam protivil.»

«Ne smeš se tako hitro razburjati; nemara je hotel le začasno kljubovati in se pozneje poboljša. Počakaj še nekaj časa, potem ga ponovno prosi.»

«Ne! Nikdar več. Dovolj sem se ponižala, sprejemati od njega zasmehujoče odgovore. Vsaka nadaljnja prošnja bi bila zame nova žalitev.»

«Draga Jolanda, tvoja zadeva je zelo kočljiva. Ti se hočeš ločiti od svojega moža, a nočeš, da bi izvedeli za to starši, niti Alfred in Almira. Žal je kaj takega svetu prikriti nemogoče. Ne vem, kako si ti to predstavljaš.»

Jolanda je izprevidela, da se njen načrt ne da baš lahko izvesti. Treba bi bilo poiskati novo pot. Po dolgem premišljevanju je dejala odločno:

«Ne in ne! Nikdar ne dam svetu povoda, govoriti o mojih zakonskih zadevah!»

«Potem, draga sestra, ti ne preostaja nič drugega, nego ena sama rešitev; trpeti in molkati.»

«Živeti po tvojem nasvetu sem poizkušala cela dva meseca tvoje odsotnosti. Z be-

sedo se ne dá popisati, kako je to mučno. Biti še nadalje živa pokopana? Ne, ne, tega ne zmorem, preslaba sem.»

«Morda se tvoje življenje samo od sebe obrne na boljše. Vsaka stvar traja le nekaj časa.»

«O tem sem uverjena in slutim, da se še ne bo tako hitro nehalo.»

«Ti si že nad vsem obupala. Eno leto zakona! To je šele začetek. Dokler ni Egon popolnoma pokvarjen, se še lahko spreobrne. Jaz poskrbim za to!»

«Bog daj, da se ti posreči.» je pritrdila Jolanda.

Lidija je res potem prav pretkano kovala načrte, da bi zboljšala sestrin položaj. Trdno je sklenila, govoriti z bratrancem med štirimi očmi in mu brez vsakega ozira povedati svoje mišljenje.

Po prihodu Alfreda je dospela na Bled za mesec dni še Almira.

Družina Radosinovič je bila po dolgih letih zopet enkrat združena. Posebno veselje nad tem začasnim skupnim bivanjem svojih otrok je občutil gospod profesor in njegova gospa.

To je dalo Egonu povod, da se je zadnje čase bolj vzdrževal. Ker so večkrat prirejali v družini Radosinovič izlete, na katere sta bili povabljeni tudi dr. Lazaničeva in Ego-

nova rodbina, je bil primoran, ostajati na strani svoje žene.

Kaj nerad je ostajal doma in kadar se je moral pokoriti takim družinskim zahtevam, tedaj je le še s silo zadrževal svojo nejevoljo.

Egon se je poboljšal, si je mislila Lidija, a Jolanda je imela z njim ravno tak križ kakor v prejšnjem času. Bolj in bolj je stresal svojo jezo nad njo. Ni se z njim prepirala, niti mu ugovarjala. Prenašala je svoj križ nadalje tiho, ne da bi Lidiji o tem črhnila besedico. Saj, ako je imela mučne noči, je preživljala vsaj lepše dneve.

Alfred jo je včasih zabaval po cele ure s pripovedovanjem o svojih potovanjih po tujih deželah, o katerih je vedel povedati mnogo zanimivega. Jolandi so se dozdevali taki popoldnevi zelo kratkočasni; in ako je brat radi slabega vremena ali drugih vzrokov izostal, se ji je dozdeval dan pust in dolgočasen.

Znala se je pa jako skrbno čuvati, ako jo je Alfred vprašal kaj o njeni zadevi, n. pr. če že ljubi Egona. Tedaj mu je vselej brez najmanjše zadrege odgovorila: «Niti ga ne mrzim, niti ljubim. Ali vseeno živim v polnem zadovoljstvu.»

To je bilo vse. Več ni mogel nikdar izvedeti.

(Dalje prihodnjik.)

SODRAŽICA. Prostovoljno gasilno društvo v Sodražici ima svoj redni občni zbor v šolskih prostorih v nedeljo, 10. t. m., ob treh popoldne. Vabijo se vsi člani k obitni udeležbi. Na pomoč! Odbor.

BELA KRAJINA. Po tukajšnjih okoliških farah pohaja neki bivši, a zdaj odstavljene župnik. Govori se, da je par mesecev pastiral v Semiču, kjer pa se je prehudó spopadel s kaplanom. Nato je bil v Preloki, a ga tamonji farani niso dolgo trpelj ter mu svetovali, naj odrine. Zdaj potuje od fare do fare. Cudna so njegova pota. — Po vsej Beli Krajini Sokolstvo vztrajno napreduje in demokratska misel se širi. Le tako dalje. Zdravo! Opa z o v a l e c.

SV. DUH NAD KRŠKIM. Meseca maja lanskega leta smo izgubili organista, ki je služboval pri nas osem let in bil splošno priljubljen. Služba organista je bila nato razpisana in se je oglasilo devet prosilcev, od katerih pa ni bil župniku nobeden po volji. Končno po dveh mesecih je nastopila služba organista ženska, ki pa, žal, ne zna držati pravega reda. K večernicam vabi dvakrat, pogrebno mašo zamudi in podobno. Da faranom vse take stvari že presedajo, je jasno. Kljub vsemu pa je župnik z njo zadovoljen. Končno pa ženska tudi ne spada v tako službo, zlasti če se še o njej šepčejo ne baš laskave stvari. Zahtevamo, da se napravi temu konec.

LAŠKO. V 4. šte. «Radikalnega Glasnika» se je oglasil dopisnik iz Laškega, ki je začel svojo žurnalistično karijero z velikim humorjem. Dopisnik je videti zelo dobrega srca in se kaže pravega dobrovoljca. Smejati se je že moral, ko je videl, koga štejejo demokrati med svoje ljudi; smilimo se mu, ko gleda, da piskamo s svojo slavto iz zadnje luknjice. Res, ni lepo od nas, da nismo teh težkoč bolj upoštevali takrat, ko se je še sedanji radikalni dopisnik trudil pri zadnji luknjici svoje slavte in spuščal «svoje pišve glas» v naša ušesa. No, takrat so se nam smilila naša ušesa, dopisnik je bil pa se prepričan demokrat. Časi se spreminjajo. V tistih časih je sedanji radikalni dopisnik še veliko dal na g. Geiselreiterja in je njegovo paševanje hvalil na vse pretege. Danes, ko demokrati lovijo «kline», je stvar drugačna in radikalni dopisnik na g. Geiselreiterju ne najde druge čednosti, kakor da je bil pravi tenorist v Laškem. Škoda res, da njegovih pevskih zmožnosti nismo dovolj poznali in da se je znal ta pravi tenorist tako prikrivati v časih, ko smo iskali dobrih tenoristov. In še danes jih rabimo. Ali radikalni dopisnik še ve za kateroga? Ta preklicani Geiselreiter, da ni bil bolj zvest svojemu nekdanjemu tovarišu, da mu ni sledil po onih vijugastih potih, ki so ga preko toliko plotov privedli do radikalnih jasi. No, že ni imel tako mehkega značaja! — Zdaj pa ona okrožnica, s katero smo pobirali članarino od organiziranih (vsaj do sedaj) naših članov. Evo imena onih mož, ki so izjavili, da ne plačajo «miloščine»: Fasswald, Henke, Kislinger, Kokol Josip, Komaricki, Peganc, Svaiger in Zorko. Nam je popolnoma prav. Kaj je nekateri teh gospodov dovedlo do odklonitve, bomo šele dognali. To pa že danes lahko povemo, da jih radikali izmed njih ne morejo treh šteti za svoje. Koliko jih pa imamo mi včlanjenih, koliko jih je ostalo zvestih demokratski stranki in koliko jih je prišlo na pravo pot; vam bodo pokazale volitve. Tedaj

bo radikalni dopisnik imel priliko zapiskati nam zopet eno «iz zadnje luknjice».

LAŠKO. V zadnji številki ste po pravici okrtali tukajšnjega peka Fr. Nekaj pa dopisniku ne morem dati prav, namreč ko trdi, da bo Fr. v družbi Za. najlaže lovil obrtnike na svoj lim. Jaz sem že dolgo vrsto let samostojen obrtnik v Laškem. Priznati moram, da sem se tudi jaz kakor toliko drugih moral ukloniti pritisku ter iti z večino tržanov. Velikokrat se mi je zbudila vest, da ne delam prav, ko sem zapustil svoj narod in zatajil svoj jezik, pa skrbi za existenco je šla pred drugim. Ko pa smo svobodno zadihal in nismo čutili več tujega jarma, sem se z veseljem priključil demokratski stranki, ker sem videl, da je ona edina zagovornica obrtniškega stanu, da ga pripozna in se bori za njegove pravice. Takih misli pa nisem samo jaz, ampak še mnogi moji tovariši, ki so sedaj z menoj vred dobri demokrati in Slovenci. Ni nas sram povedati, kako je bilo prej: sila nas je zmotila. Danes pa nismo vetrnjaški, kakor je naš tovariš Z., ki išče in lovi stranko, ki bi mu več dala. Zato pa tudi ljudje kot je Fr. ali pa Z. ne najdejo pri nas zaupanja. Če sta sedaj prevzela vodstvo plesa, se je zgodilo to samo zavoljo njihove vsiljivosti in sta res vse to umislila, da bi nas ujela, kar pa se juna ne bo posrečilo. S farovžem ne gremo, pa tudi z radikali ne, ker nam znajo nalagati samo bremena, davke in kuluk, in ki z denarjem kupujejo duše in glasove, ki so poceni kakor pocestne vlačuge. Torej protestiram proti trditvi, da bi Fr. med nami najlaže ribaril. Tudi obrtniki smo značajni in če so med nami taki, ki se prodajajo in menjajo svoje prepričanje, nismo taki vsi, temveč le malo število. — Obrtnik.

Kmetijski pouk

PRIPUŠČANJE KRAV PO TELETU.

Ni vseeno, kdaj se krave po porodu zopet vodijo po plemenu. Po naravi ima krava vsako leto storiti, in če gre vse prav, stori tudi ob enakem letnem času. Po devet mesecev traja njena brejost, povprečno po tri mesece naj traja pa od počitek do nove brejosti, tako da je treba ravno leto dni za vsak porod.

Pravilno bi tedaj bilo, da bi se krave po teletu pripuščale in obrejele zopet čez tri mesece. Kakor bi bil redni potek take brejosti po naši želji, ga vendar ni mogoče povsem vzdrževati. Vzroki so različni.

Krava se začne lahko že prej pojati, zlasti v tem slučaju, če se je tele oddalo mesarju. Kakor hitro se pa to zgodi, imamo navado, da jo vodimo takoj zopet po plemenu. To ko zgodnje pripuščanje ima rado te-le posledice: Take krave se rade prepojajo in jih je treba ponovno pripuščati, preden se obreje. Če se pa dobre molznice pri prvem pripuščanju obreje, nam pa lahko premolzejo, to se pravi, da nam molzejo ves čas do poroda. To se pa tudi ne sme zgoditi. Izkušnje nas uče, da pridejo take živali po porodu ob mleko; tedaj ob času, ko bi ga ravno najbolj potrebovali. Skoté se pa tudi slabša teleta. Pri prav dobrih molznicah je tedaj boljše, če nekaj časa počakamo, kakor pa da jih prezgodaj vodimo. Namesto po dveh mesecih jih raje vodimo po štirih mesecih ali pa še pozneje, da nam sčasoma veld premočne izrabe ne opešajo in ne zapadejo jetiki ali tuberkulozi.

Pa še na nekaj je paziti pri prvem pripuščanju po porodu, namreč na to, v kakem

zdravstvenem in telesnem stanju se nahajajo te živali. Če je krava po teletu močno oslabljena, potem je treba na vsak način počakati, da pride zopet k sebi in da se telesno okrepi. V tem slučaju lahko čakamo po štiri mesece po porodu, pa tudi dalje.

Le živali, ki so dosti močne in zdrave, se lahko pripuste takoj, posebno še, če se ne odlikujejo s posebno mlečnostjo in se ni bati, da bi nam do poroda molzle. Kakor vidimo, je treba, da se glede časa za novo pripuščanje krav oziramo na razne okolnosti. Najslabše je, če ne privoščimo dobrim molznim kravam nobenega počitka, ker se v tem slučaju rado primeri, da nam zapadejo kravo tuberkulozi. Najraje se to zgodi pri izključni hlevski reji, ki je že sama na sebi nezdrava.

Obrtniški glasnik

o Proti povišanju trošarine na vino v Ljubljani. Te dni se je oglasila pod vodstvom g. Martina Colariča pri velikem županu g. Spornu ter pri delegatu g. dr. Savniku deputacija vinogradnikov in gostilničarjev, ki je vložila odločen protest proti povišanju trošarine, ki jo namerava uvesti ljubljanska mestna občina. G. Colarič je zlasti poudarjal, da Ljubljana konsumira tri četrtine vseh dolenskih vin, da že danes zastaja vinska kupčija; če bo pa trošarina še povišana, bodo primorani vinogradniki vinograde popolnoma opustiti. Zastopniki gostilničarjev so opozarjali, da bi pomenilo novo povišanje trošarine na vino v Ljubljani polom vseh malih in srednjih gostilničarjev. Deputacija je bila sicer povsod prav prijazno sprejeta, ni pa dobila nobenih zagotovil, da bo vlada ščitila zastopane interese pred izkoriščanjem ljubljanske črno-rdeče koalicije. Kakor se javlja, nameravajo klerikalci v občinskem svetu ljubljanskem skleniti, da se poviša trošarina na vino od 9.60 K na 17.40 K.

Gospodarstvo

PREIZKUS GNOJENJA OZIMINE S ČILSKIM SOLITROM.

Za zvišanje njegovih pridelkov je kmetovalcu potrebno, da vrne zemlji od rastlin potrošena hranila razen v hlevskem gnoju tudi z umetnimi gnojili. Zato pa mora izvesti preizkuse gnojenja. Posebno ozimina potrebuje dušika, ki ji ga spomladi moremo dati najlaže v obliki čilskega solitra. Delegacija čilskega solitra bo tudi letos izvedla večje število takih preizkusov, ki imajo namen: pravič ugotoviti učinek solitra na naši zemlji in drugič nuditi našim poljedelcem priliko, da se prepričajo o uspehih gnojenja z umetnimi gnojili.

Preizkusi gnojenja pšenice in rži se bodo letos izvršili na preprost način. Vsak preizkus obstoji iz dveh parcel po 100 četvornih metrov površine: parcela naj bo torej n. pr. 10 metrov dolga in 10 metrov široka ali 20 metrov dolga in 5 metrov široka itd. Za preizkus je vzeti prostor, ki je enakomerno obraščen in kjer je ozimina dobro prezimila. Vsako parcelo je zakoličiti in zaznamovati s tablico z napisom «Gnojena», tisto, ki se pognoji s solitrom, in «Negnojena», ki se s tem gnojilom ne pognoji, ampak služi samo za kontrolo.

Na «gnojeno» parcelo je potrositi 1½ kg čilskega solitra, ki ga vsak kmeto-

valec brezplačno prejme od delegacije, če se za tak preizkus prihlasi. Ob enem dobi navodilo, kako ima pri izvedbi preizkusov postopati. Soliter je fino zdrobiti, zmešati s pepelom ter ga na zelene rastline enakomerno potrositi, in sicer čimprej spomladi, da ga žito takoj lahko izkoristi.

Priporočamo našim kmetovalcem, da se čimprej prijavijo za te preizkuse. Prijave je doposlati najkasneje do 20. februarja t. l. na naslov: Poddelegacija čilskega solitra, Ljubljana, Gruberjevo nabrežje 16. Potrebna množina se vsakemu prijavitelcu doloži po pošti z navodilom vred, toda prijavitelcu se mora zavezati, da bo preizkus natančno izvršil, pridelek (zrnje in slamo) vsake parcele posebej natančno stehal in o vsem poročal delegaciji. Na željo se brezplačno doloži tudi letaki in brošure o uporabi umetnih gnojil, iz katerih lahko vsak poljedelec črpa nauke za svoje gospodarstvo.

TRŽNI PREGLED,

ZITO. V Vojvodini so bile v zadnjem času nastopne povprečne cene na debelo: pšenica 342.50 Din, ječmen 295 Din, turščica 255 do 270 Din, fižol 685 Din, moka «0» 545 Din.

JAJCA. V Sloveniji se prodaja komad po 2 do 2.50 Din. Blaga je zelo malo.

KRMA. Na mariborskem trgu: se je prodajalo siadko seno po 100 do 125 Din, ovse na slama pa po 65 do 75 Din za 100 kg.

= Vrednost našega denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo 5. t. m. (v devizah): 100 avstrijskih kron za 12 par, 100 italijanskih lir za 371.25 do 374.25 Din, 100 češko-slovaških kron za 246.65 do 249.65 Din, 1 dolar za 85 do 86 Din, 100 madžarskih kron za 28 do 31 par, 100 švicarskih frankov za 1485 do 1495 Din.

Beležke

Klerikalni poraz v Hotedršici nad Logatcem. V Hotedršici so se vršile minulo nedeljo 3. t. m. občinske volitve. Vloženi sta bili dve listi: klerikalna in lista naprednega gospodarskega bloka. Preko 20 let je bilo županstvo v klerikalnih rokah. Tudi pri teh volitvah so klerikalci upali, da bodo še obdržali občino. Poklicali so na praznik, v soboto poslanca Stanovnika, da je imel klerikalni shod. Župnik je seveda s prižnice shod oznanil. Glavno poslušalstvo so tvorile ženske. Gospod Stanovnik je rekel, da sploh ni vedel, da bodo v Hotedršici občinske volitve in da je prišel naravnost iz Zagreba v Hotedršico. Seveda mu tega ni nihče verjel. Zagovarjal je dosedanega župana, nosilca klerikalne liste, in pripovedoval nekaj o «tigrisih», nakar so se mu ljudje smejali. Proti večeru jo je pobrisal domov. Volilnih upravičencev je bilo 176. Od teh je umrlo, bilo pri vojaki ali drugače odsotnih 16. Volitev se je udeležilo od ostalih 160 volilnih upravičencev 142 (88 odstotna udeležba). Napredna lista je dobila 89 glasov, klerikalna pa le 53. Naprednjaki so pridobili izza volitev v narodno skupščino nad 60%, klerikalci pa izgubili 23 glasov. Izmed 9 občinskih odborov je tako izvoljenih naprednih šest

(in trije namestniki), klerikalci pa imajo le tri odbornike (in enega namestnika). Nosilec napredne liste je bil g. Ivan Albrecht, nosilec klerikalne liste pa dosedanji župan g. Ivan Petkovšek, po domače Habjan. Občani so pokazali, da ne marajo imeti več občine v klerikalnih rokah, ker so tekom 20letnega klerikalnega vodstva občine spoznali, kakšno je klerikalno gospodarstvo. Padla je klerikalna trdnjava ob meji države. Klerikalce je ta poraz silno poparil. Po skupščinskih volitvah spomladi so vsi nač poganjali zvonove od navdušenja. No, sedaj pa je klerikalcem odklenalo.

+ Ali ste piči ali miši? V Ljubljani izhaja, kakor znano, «Narodni dnevnik», kategera štiri stranke razglašajo za svoje glasilo. Glavni urednik tega lista je samostojnež. «Kmetijski list» vabi svoje pristaše, da se naročijo nanj. Istotako razpošilja stranka ljubljanskih frakarjev okrog letake, v katerem podpisano načelstvo tako zvane «napredne» stranke priporoča naročbo na «Narodni dnevnik», češ, da podpisujejo program, ki ga je list objavil. Nadalje se pridružujejo temu programu ostanki narodnih socialistov, a glavno besedo pri listu imajo radikali, ki vabijo v njem ljudi v radikalijo. Torej vabijo

tudi somišljenike SKS, katere glasilo pozdravlja ustanovitev tega lista. Ali se somišljeniki SKS strinjajo s tem, kar počenjajo njihovi zmešani voditelji? Z dežele nam prihajajo hrupni protesti proti takemu početju samostojnih generalov, ki hočejo ubiti s tem Samostojno kmetijsko stranko in jo zavesti v vode tiste radikalije, ki na državnem krmlu prinaša naši domovini le zlo. Naj si samostojni generali nikar ne domišljajo, da bodo odločni naprednjaki, pa najsi bodo tudi od SKS, šli z njimi. Tudi ne bo pomagalo ne ostudno zmerjanje in ne klevetanje «Kmetijskega lista», ki je začel po načinu mariborske klerikalne «Straže» zlivati gnojnice na voditelje edine sedaj res napredne demokratske stranke. Po deželi se borci za napredno stvar vedno bolj zavedajo, da je pri taki neznačajni in zmešani politiki popolnoma nezmožnih samostojnih voditeljev edini izhod, da napredna stvar ne propade, zbiranje naprednjakov pod okriljem stare preizkušene demokratske stranke. V radikalijo somišljeniki SKS ne bodo šli, makar da se ji pridružijo vsi frakarski samostojni voditelji. Res, žalostno je, kam so samostojni voditelji zavedli svoječasno toliko dobrega obetajočo Samostojno kmetijsko stranko.

Tedenske novosti

* Sožalje kralja Aleksandra ob Wilsonovi smrti. Ob smrti bivšega ameriškega predsednika Wilsona je kralj Aleksander brzojavno izrazil svoje sožalje pokojnikovi vdovi in sedanjemu ameriškemu prezidentu.

* Odlikovan je bil z redom sv. Save V. vrste zaslužni organizator naših obrtnikov svetnik Trgovske in obrtniške zbornice g. Jakob Zadravec, industrijec v Središču.

* Zgodbe pri občinskih volitvah v Hotedršici. Pišejo nam: Gospodar hiše, v kateri se je volitev vršila, je stokal par dni pred volitvami: «Zakaj ta prepri, ti plakati in vse to! Mar bi se zlepa zmenili, pa bi imeli mi 5, vi pa štiri odbornike.» — Najbolj delaven agitator za škrinjico bivšega župana ima doma hišno številko 53. Ko so bile preštete klerikalne kroglice, jih je bilo točno 53. Ljudje so se smejali in so rekli, da je to kazen božja. Klerikalci so namreč padli od 76 na 53 glasov. Kaj pomeni zavednost, so pokazali stari in mladi volilci, ki so, eni težko bolni, drugi pa od starosti že oslabei, vseeno prišli strumno na volišče in oddali glasove za napredno listo. Gosp. Franc Plečnik mlajši je navzlic težki bolezni prišel izvršiti svojo dolžnost. Istotako ni ovirala težka bolezen g. Janeza Trpina. G. Janez Plečnik, 84 let star, je med prvimi prišel, da odda svoj glas in pomaga zrušiti klerikalno vladno v Hotedršici. Eden najbolj gorečih klerikalnih voditeljev je bil silno razžaljen, da iz njegove hiše, ki je bila zastopana v občinskem odboru celih 20 let, ni bil postavljen noben kandidat na klerikalni listi. Prišel je nekaj minut pred peto uro na volišče. Ko je dobil kroglico in prišel pred klerikalno škrinjico, ga je predstavnik klerikalne liste opomnil: «Ta je SLS». On pa se mu je rezko odrezal: «Naj le bol' in pravijo, da je baje glasoval za napredno listo.

* Vožnja z avtomobili po javnih cestah. «Uradni list» objavlja razglas, da se po državnih in ostalih javnih cestah ne sme voziti s tovornimi avtomobili, ki imajo železne obroče na kolesih.

* Nov zemljevid o razdelitvi države na oblasti. Ministrstvo za notranje zadeve je izdalo že dni zemljevid administrativne razdelitve države na oblasti, kakor to določa ustava. Poleg oblasti so na tem zemljevidu označene tudi meje 30 županij in 335 srezov.

* Koliko so pojedli in popili Zagrebčani leta 1923. Iz raznih uradnih podatkov je razvidno, da so pojedli Zagrebčani v preteklem letu 2040 vagonov moka, 28.600 goved, 50.000 tele, 36.000 prašičev, 7040 jagnjet, 317 konj, nad 2 milijona kilogramov suhega mesa in 546.000 kg masti. Popili so pa v tem letu 70.000 hl vina, 36.000 hl piva, 6450 hl žganja, 588 hl likerja in 16.700 steklenic šampanjca.

* Smrt nečaka ruskega carja v Petrovaradinu. Petrovaradinska policija je na svečnico zvečer prišla na ulici neko 13letno dekletce, ki je prišlo iz Novega Sada. Na stražnikovo vprašanje, kaj dela ob nočni uri na ulici, se je dekletce prestrašilo in začelo jokati, nakar jo je stražnik hotel peljati na policijski urad. Slučajno je tedaj mimo prišel knez Nikolaj Volkonski, nečak bivšega carja, se zavzel za dekletca in na policiji interveniral, da je policija dekletce izpustila. Kmalu na to sta prišli na policijo sestri dekletca, ki so ju starši v skrbeh poslali iskat v Petrovaradin malo izgubljenko. Policija je povedala, da je dekletce odšlo s knezom Volkonskim. Res so dekletca našli na njegovem stanovanju. Radi sumnje zločina so ga odpeljali na policijo, kjer je med razjarjenim knezom in stražniki prišlo do tako ostrega spora, da se je nekemu stražniku izprožil samokres in se krogla smrtno zadela kneza v srce. Dva stražnika so takoj zaprli. Pri zasliševanju je dekletce priznalo, da ji knez ni storil ničesar. Nesrečni slučaj je torej tem bolj tragičen.

* Ne več vešala, marveč krogle. Iz Beograda poročajo, da se nekatere točke srbskega kazenskega zakonika razširijo na vsa naša država. Med temi je tudi § 13. o izvršitvi smrtne kazni, ki se odsej ne bo več izvrševala na vešalih, marveč z ustreljenjem.

Woodrow Wilson †

V nedeljo je umrl bivši predsednik Zedinjenih držav Severne Amerike Woodrow Wilson. Rojen je bil 28. decembra leta 1856. Stauntonu v Virginiji. naših sanj. Na mirovni konferenci je zastopal našo stvar mogoče boljše nego naši lastni zastopniki. Če ni bil uspeh za nas boljši, ne smemo dolžiti njega, ki je

Po poklicu je bil nekaj časa odvetnik, potem pa profesor.

Wilson je s svojim zavzetanjem za našo svobodoitev v znanih slavni 14 točkah veliko pripomogel do uresničenja

bil sam v boju proti premoči. Jugoslovani kakor tudi drugi osvobojeni narodi bivaše Avstro-Ogrske dolgujemo velikemu pokojniku rajvečjo hvaležnost. Med nami mu bo ohranjen trajen spomin.

Iz raznih krajev

* V Kamniku si je Josip Weber, zaposlen v támošnji tvornici «Titan», pri delu poškodoval levo oko. Prepeljali so ga v bolnico.

* V Kranju se je poročil carinik g. Adolf Ponikvar z gđc. Tončji Vertovškovo, hčerko g. Alojzija Vertovška v Kranju. Bilo srečno!

* V Spodnjem Bitanju pri Kranju je v nedeljo zvečer izbruhnil požar, ki je vpepelil leseno trgovinsko poslopje trgovke Ivanke Müller. Ostali sta samo klet in ozka zbirna prodajalna. Rešiti so mogli iz plamenov prav malo. Gasilni društvi iz Zavrca in Strazišča sta po hudem naporu preprečili, da se ogenj ni razširil na sosednja poslopja.

* V Lipnici pri Podnartu so doslej še neznaní tatovi pokradli upokoječcu Andreju Štribi ves perito. Škoda je precejšnja in za okradenega tem bolj občutna, ker ima le neznaní pokojnino.

* V Kotu pri Selah je posestnik Janko Kelih vozil te dni hloče v družbi s svojim sinom Ivanom in hlapcem Josipom Travnikom. Nenadoma se je malo pred Gornikom utrgal velikanski snežni plaz, ki je potegnil vse tri za seboj v dolino. Sina Ivana je vrglo v stran in je mogel hiteti na pomoč. Očeta so izkopali še živega, hlapec in voči pa so bili že mrtvi pod plazom.

* V Vinicah pri Sodražici se je na občnem zboru prostovoljnega gasilnega društva izvolili sledeči odbor: za načelnika Ivan Čatpa,

* Visoka starost. V Avčah na Goriskem je umrla te dni ena najstarejših oseb v Julijski Krajini, 97 let stara Marija Kovačič. Rojena je bila leta 1826. Imela je dvanajst otrok. Eden izmed še živečih je star letos 70 let.

* Smrt 120letnega starca. V Djakovici je umrl te dni najstarejši Jugoslovian 120letni možan Janez Jusuf Mača. Pokojnik ni nikdar pil alkoholnih pijač in tudi kadil ni.

* Se je nekaj časti na svetu. Pred par dnevi je v Subotici poizkusila samomor 16letna devojka Katica Oranja. Bila je nameščena v bolnici in je svoje opravke vedno opravljala marljivo. Toda zgodilo se je, da jo je nedavno neka usmijena sestra csomila, da je iz omare ukradla par copat. Mala Katica se je branila in jokala, toda pomagalo ni nič in je bila odpuščena iz službe. Ker je vzdrževala s svojim zaslužkom mater in dvoje malih bratcev, je postala popolnoma obupana. Vsi so jo tolažili, a pomagalo ni nič. Katica je skrivoma izpila čašo lizola in padla v nezavest, a so jo pravočasno prepeljali v bolnico, kjer so ji izprali želodec. Katica je spet oživela, njena nedolžnost se je medtem tudi izkazala, sprejeta je nazaj v službo in tako je stvar rečena.

* Ljubezen preko groba. Pred nekaj dnevi je umrl v Veliki Kikindi železniški uradnik Silagg. Smrt moža je vdovo tako razžalostila, da je bilo na njej opaziti znake blaznosti. Trdila je, da je treča moža izkopati, češ, da so živega pokopali. Nekoga večera je odšla na pokopališče in začela z rokami odkopavati grob. Naenkrat pa se je dvignila, odšla domov ter se obesila.

* V smrt zaradi bede. Upokojeni geometer Rihard Polak v Zagrebu si je pognal v prsa kroglo, ki je prodrla srce ter ranila smrtnevarno. Prepeljali so ga v bolnico, vendar ni upanja, da bi okrevaj. Polak je živel v veliki bedi, imel je le 600 dinarjev pokojnine, kar pač ni zadoščalo nitj za najnujnejše življenske potrebe.

* Smrt v plamenu. Delavčeva hčerka Frančiška Znidar v Domžalah je prošlo nedeljo na grozen način, ponesrečila. Stala je preblizu ognjišča, vsled česar se ji je vnela obleka. Otroka so prepeljali v ljubljansko bolnico, kjer je v težkih mukah umrl.

* Strašna nesreča. V Slunju na Hrvaškem se je dogodila te dni strašna nesreča. Neki támošnji trgovec je imel v trgovini zaboj smodnika. Manipuliral je okoli smodnika in je med tem časom postavil na polico nad zabojem gorečo svečo. Pri tem je bil tako nepreviden, da je zaboj s smodnikom prestavljal sem in tja. Sveča je padla v smodnik in nastala je strašna eksplozija, ki je ubila trgovca, njegovo ženo in nekega kupca.

* Železniške nesreče v letu 1923. Prometno ministrstvo je zbračlo podatke o železniških nesrečah v preteklem letu. Glasom podatkov je trčilo v tem letu okoli 100 vlakov, večinoma v Srbiji in Bosni.

* Krvava rodbinska drama v Bošnjacih. Te dni se je odigrala v hrvaški vasi Bošnjaci krvava rodbinska drama. Štefan Kulušič je živel s svojo ženo Marijo v večnih prepirih, ki so se vedno končali s pretepi. Kritičnega dne pa je mož prijel za sekuro, udaril z ostrino ženo po glavi in jo nato že s kuhinjskim nožem zaklal. Morila so zaprli.

* Žalostna smrt tihotapev. Te dni so odšli Ivan in Anton Stauklar, Franc in Avgust Leban na Krasko pogorje, da prestopijo neopaženo jugoslovansko mejo. Le z velikim trudom so gazili visoki sneg. Nenadoma pa

se je udrl z gore velik plaz in pokopal vse štiri pod seboj. Antonu Stauklarju se je posrečilo priti na površje. Šel je iskat svoje tovariše in ker jih ni našel, je odšel v Drežnico in obvestil o dogodku orožnike. Po velikem trudu so potegnili iz snega Avgusta Lebana, ki je bil že nezavesten. Ostalih dveh pa niso našli.

* Pretepi... Teh po naših krajih ni konca in kraja. Posestnikovega sina Antona Zajca iz Smarjnega pri Ljubljani je z nožem suail v hrbet neki Josip Ložar. Poškodba k sreči ni pretežka. V Zaborštu pri Brezovici pa je Jernej Kralj sunil Frana Haceta v roko. Poškodovanca Zajc in Hacc se zdravita v ljubljanski bolnici.

* Rop v Samožanah. V Samožanah je nedavno ponoči bil posestnikov sin Martin Munda napaden od tolpe neznaní lopovov. Poškodovali so ga težko ter mu vzeli gamače in klobuk. Nato se je tolpa podala proti Gorisnici in Gajevici, kjer je poskušala štiri vlope, a se ji ni posrečilo. Pač pa so isti lopovi na Forminu vlomili v stanovanji Ivana Korveta in Ivana Kovačeca ter odnesli za 33.000 Din vrednosti. Orožniki so po vestnem zasledovanju doslej izsledili in prijeli brata Franca in Martina Ploha iz Formina ter Ivana Bezjaka iz Stijanskega vrha. Ukradeno blago so našli pri njih. Ni dvoma, da bo orožništvo zdaj kmalu prijelo tudi ostale nevarne ponočne skovirje.

za tajnika Alojz Tanko in za blagajnika Ivan Kozina.

* V Trbovljah je hudo z nožem obklal neki delavec v Trnovem nad Laškimi rojenega Antona Vezoviška. Nesrečnež je drugi dan v celjski bolnici umrl. Zločinca so zaprli.

* V Koprivni pri Črni je smrtno ponesrečil 12letni Pavel Mokina. Vozil se je s sanmi po snegu na strmem bregu. Ker ni mogel sani vsled hitre vožnje ustaviti, je padel s sanmi vred čez neko skalo in obležal mrtev.

Sokolstvo

SOKOL JEŽICA priredi v soboto 9. februarja ob 8. uri zvečer pri «Ruskem carju» predavanje profesorja dr. Fr. Cadeža o skrivnosti elektrike. Vstop je vsem prost. — Prosvetni odsek.

Popevke Gašperja Slane

BOLEZNI IN ZDRAVILA.

Vseh vrst na svetu so bolezni, še več pa zanje je arcnij; če za bolezni so zdravila, jih za ljubezen vedno ni. Tako že stara pesem pravi. Nikoli pride ni bolezni, a mnogo hujše pa je včasih, če v srcu vnamé se ljubezen. Kogar poloti se nahuha, si čaja ali rožic skuha; če revmatizem te mori, z obkladki si ogreješ kri, če v redu ni želodec, pljuča, že kaj pogruntá umna buča, da udje se ozdrávtjo, nadloge se odpravijo... Za same srčne bolečine zamaš so rožice in maže, najrajši se tako izkaže: če bol ljubezni pač ne mine, je treba v farovž na oklice, da se odrešijo device... To vedno še velja po starem, da je za fante in dekleta, ko pridejo ljubezni leta, najboljši lek — zakónski jarem... Kar potlej pride jim na kvar težav in brig — je druga stvar...

Prečudno je, prečudno je, da ni takó samo na vasi, da še v politiki celó «arcnije» so potrebne včasih. Poglejte našo Samostojno, bolehalo je, žalovala, dokler si ni po svoji volji svatová, ženinov nabrala; le škoda, zveze niso prave, zdaj z njo so krži in težave... Enako ljuba SLS že dolgo ženine izbira, na vse strani, na vse plati po Belem gradu se ozira, pa nihče več ji ne nasede, zastoj se trudi na ogledu. Ostala stara bo devica, Za njo se bliža — pepelnica: bo ob volitvah pokopana, za njo bo jokali —

Gašper Slana

Za smeh in kratek čas

Zanesljiv znak.

Gost: «Vašo klet pa je gotovo poplavila voda ob priliki zadnje povodnji.»

Gostilničar: «Kdo to pravi?»

Gost: «Vaše vino...»

Kdo je neumnejši?

Ožbovt: «Ali poznaš neumnejšega človeka od tistega, ki bi prodajal medvedjo kožo prej, nego je ubil medveda?»

Gašpar: «Ta ni ba, tako neumen, neumnejši je tisti, ki bi tako kožo kupil.»

Razlika.

Sinček: «Čujte, ata, ali ste zato dobili medajlo, ker ste radi ubogali?»

Ožbovt: «Ne, sinko, nego zato, ker som se dobro t-nel.»

Sinček: «Zakaj pa potem mene, kadar se stepem, nabijete s žibo?»

Ni potrebno.

Zobozdravnik: «Ali želite, da vas uspavam?»

Gospodična: «Ni potrebno, saj bom itak od strahu padla v nezavest.»

Nahod? Glavobol? Zobobol? Trganje? Orekaajo večkrat mišice in živci? Prijetno čuvstvo kreposti prinese pravi Fellerjev Elza-Fluid! Najboljše hišno sredstvo! Lajša bolečine, osvežuje in jači telo! Čez 25 let priljubljen kot kosmetikum za nego kože, las in ust! Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! Z zavojnino in poštnino vred: 3 dvojnih ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev, 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev z 10%nim doplačilom. Razpošilja ga: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza trg št. 360, Hrvatsko. (c)

Proda se lepa lovška mlada psica srednje velikosti. — Naslov v upravi «Domovine».

Bukovo oglje, sposobno za eksport, kupuje po najvišjih dnevnih cenah družba «Carbonaria», Kočevje.

300 pšeničnih in rženih škopnikov proda Ivan Koočan v Dolnji Strazi, pošta Straza. 9

PRED NAKUPOM

si naj ogledajo ženski in noveste raznovrstno modno volneno blago za ženske in sukno za moške obleke, platno za rjuhe, lalo platno, šifon, gradel za žimnico, kultre, flanel odeje in rjuhe ter raznovrstno drugo blago. Pri večjem nakupu 10% popusta. Samo češki izdelek.

ANTON SAVNIK v Škofji Loki.

Lovci, gozdarji, delavci, priporočamo vam, da si kupite

obleke,

pelerine, sukne, hlače, dožne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni le pri konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana
Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštnem povzetju. V lastni rešitvi se izdelujejo usojeni (kožni) rekoli, hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Kupite in berite
„Poper in paprika“

hudomušne kratkočasnice.

Cena 3 Din, po pošti 3 Din 50 p.

Dobiva se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

ZA NAKUP pomladanskega in letnega blaga za ženske in moške obleke, ki je pravkar došlo, potem perila, šifona, kolenine, oksforta, cefira, cvilha, odej, koev, posteljnih garnitur i. dr.

samo češkoslovaški izdelki
se priporoča domača trgovina

pri „ČEŠNIKU“ v Ljubljani, Lingarjeva-Stritarjeva ulica.

Zlasti se opozarjajo na to trgovino neveste in ženi, ki nakupujejo opremo (baliz). — Cene izredno nizke in zmerne.

Ena steklenica Elza-Fluida nadomesti tri steklenice francoskega žganja!

VSEBINA TO NAREDI!

Sostava Fellerjevega Elza-Fluida iz najmočnejših esence zdravilnih želišč, cvetja, korenin in listja z najfinjšim destilatno žganja povzroča že čez 25 let zahvalno ustaviteljski in vseh delih sveta, ker jim priganja ta fluid kakor dober prijatelj v težkih dneh bočine. Čutite bolečino v udih? V hrbtu? Ali Vas zob boli? Imate nahod? Ste slabi, prenapeti, izmučeni in preveč občutljivi? Želite dober kosmetikum za zobe, zobno meso, lice, glavo? Ali želite imeti ob vseh priložnostih zanesljivo sredstvo v hiši? Poskusite pravi Fellerjev Elza Fluid in kmalu boste rekli tudi Vi:

To je najboljšje, kar sem kdaj okušal!

Fellerjev Elza-Fluid je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko žganje in najboljšje sredstvo te vrste. V vseh dotičnih poslovalnicah zahtevajte samo pravi Elza Fluid lekarnarja Fellerja. Z zavojnino in poštnino vred stane, če se dekar naprej pošlje ali če se postu fluid pošlji po povzetju: 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 24 Din; 12 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 85 Din; 24 dvojnih steklenic ali 8 specialnih steklenic 151 Din; 36 dvojnih steklenic ali 12 specialnih steklenic 214 Din.

KOT PRIMOT: Elza-oblič zoper kurja očesa po 4 dinarje in 6 dinarjev; Elza-mentolni črtinil 7 dinarjev; Elza-švedska tinktura za želodec; Elza-zagorski sok za prsa in zoper kašelj; Elza-ribje olje 20 dinarjev; Elza-voda za usta 12 dinarjev; Elza-kolonka voda 16 dinarjev; Elza-linjski miris za sobo 15 dinarjev; Elzerin po 4 dinarje in 18 dinarjev; Lysol, Lysotorm po 25 dinarjev; kinezi čaj od 2 dinarjev navgor; originalno Rodikum francosko žganje, velika steklenica, 16 dinarjev; Elza-mrečni prašek 10 dinarjev; strup za podgane in miši 6 dinarjev. Pri primoti se zavojnina in poštnina posebej zaračunavata.

K tem cenam se priračunava sedaj 10%no doplačilo. Pisma se naj naslavljajo natančno takole:
EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg št. 360, Hrvatsko.

